

Arrest

nr. 199 449 van 8 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN LAER
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DRIESSEN, die *loco* advocaat M. VAN LAER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Chiri-Yurt, Tsjetsjenië. U behaalde een diploma beroepsonderwijs in Saratov. Vanwege de vijandige houding van de plaatselijke etnisch Russische bevolking keerde u al snel terug naar uw dorp, waar u werkte als chauffeur. U sloot een wettelijk huwelijk met Z. I. (...), met wie u twee kinderen kreeg: M. (...) en S. (...). Sinds februari 2010 bent u feitelijk gescheiden van uw echtgenote.

Uw oudere broer M. S. (...) werd in december 1999 gedood bij de slag om Duba-Yurt, tussen Russische troepen en het Tsjetsjeense verzet. Sindsdien werd u regelmatig meegenomen en ondervraagd door de ordediensten over uw broer M. (...). Begin jaren 2000 werden in uw dorp Chiri-Yurt met regelmaat zuiveringsacties uitgevoerd door Russische militairen en ordediensten. Ook u, net als vele andere dorpsgenoten, werd hierbij regelmatig meegenomen en korte tijd vastgehouden.

Midden jaren 2000 raakte bekend dat uw jongste broer, Z. (...), betrokken was bij de rebellen. Dit kwam pas aan het licht toen hij gewond raakte bij de explosie van een mijn wanneer hij samen met enkele andere mannen met voedsel op weg was naar de rebellen. U werd samen met enkele andere familieleden van de slachtoffers opgetrommeld om de doden en gewonden te evacueren. U bracht uw gewonde broer meteen naar een onderduikadres bij familie in Novye Atagi. Sindsdien werd u door de autoriteiten lastiggevallend op zoek naar uw broer Z. (...), u werd verdacht van het leveren van hulp aan een rebel. Uw broer Z. (...) slaagde er enkele jaren later in Tsjetsjenië te verlaten en diende in België een asielaanvraag in. Hij reisde vervolgens door naar Frankrijk, waar hij zou getrouwd zijn. U had sindsdien weinig tot geen contact met uw broer Z. (...), omdat u hem verwijt de oorzaak te zijn van de problemen die u en uw ouders kenden.

Omwille van de problemen woonde u niet meer thuis, u verbleef in verschillende dorpen bij familie en vrienden. Slechts zelden keerde u nog naar huis terug, waar uw ouders nog woonden. Uw ouders werden na uw onderduiken meermaals lastiggevallend door de ordediensten, die op zoek waren naar u en uw jongste broer. Het jaar voor uw vertrek was u verschillende keren gearresteerd. Eind november 2009 werd u in uw dorp vanop straat door gemaskerde Tsjetsjenen meegenomen naar een veld, waar u ondervraagd en geslagen werd. U werd geblinddoekt. U werd vervolgens opnieuw vrijgelaten op de weg tussen Chiri-Yurt en Atagi. Ondanks uw onderduiken werd u bij verkeerscontroles op de weg nog verschillende keren gecontroleerd maar telkens tegen betaling vrijgelaten.

In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u het slachtoffer te zijn geworden van volgende feiten:

In maart 2010, op de 23ste of 24ste, werd u aan een mobiele controlepost op de weg tussen Atagi en Chiri-Yurt gecontroleerd en gearresteerd. U zat in voorarrest in de gevangenis van Shali, waar u drie dagen werd vastgehouden. Men wilde u documenten doen ondertekenen, wat u weigerde. U werd twee keer ondervraagd. Na bemiddeling door de dorpsadministratie en onder druk van uw familie werd u na 3 dagen vrijgelaten.

In juni 2010, op de 23ste of 24ste, was u 's avonds met uw vriend S. M. (...) onderweg met de wagen in een gehucht van Chiri-Yurt toen de wagen waarin jullie zaten werd tegengehouden. Nadat jullie beiden een half uur op de grond werden vastgehouden, werd enkel u opnieuw meegenomen door ordediensten. Tijdens uw gevangenschap werd u 5 à 6 keer ondervraagd. Onder druk van de mensen die zich rond uw plaats van vasthouding hadden verzameld, en na ondertekening van een 5-tal documenten, werd u na 6 dagen in de nabijheid van de militaire basis in Shali in een weide achtergelaten. Uw binnenlands paspoort kreeg u niet terug. Hierna dook u onder bij uw neef S. A. (...). Op uw onderduikadres vond in juli of augustus 2010 een inval plaats waarbij men op zoek was naar u, maar u kon ontsnappen en vluchtte naar Datshu Barzoi, waar u onderdook tot uw vertrek uit de Russische Federatie in december 2010. Sinds de inval in juli/augustus 2010 werd uw neef S. A. (...) door de ordediensten lastig gevallen, hij zou tot een gevangenisstraf van 3 jaar zijn veroordeeld. Op 20 december 2010 verliet u uw land van herkomst met de hulp van uw neef A. A. (...), u kwam op 29 december 2010 in België aan. Diezelfde dag nog diende u een eerste asielaanvraag in bij de Belgische instanties.

Deze eerste aanvraag werd op 15/07/2011 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Het beroep dat u hiertegen aantekende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werd per arrest van 17/11/2011 afgesloten met een bevestiging van de beslissing van het CGVS.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 27/12/2011 een tweede asielaanvraag in. Deze werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (13 quater).

U diende op 30/09/2016 een derde asielaanvraag in, zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd. U baseerde zich hiervoor op de eerder aangehaalde vluchtmotieven en stelde dat deze problemen nog steeds actueel zijn. U voegde hier nog aan toe dat uw broer Z. (...) naar verluid vanuit Frankrijk naar huis zou zijn teruggekeerd. In december 2015 zouden de autoriteiten bij uw ouders zijn binnengevallen op zoek naar hem omdat ook zij de geruchten over zijn terugkeer hadden opgevangen. Omdat Z. (...) niet aanwezig was, werd uw vader meegenomen. Hij zou tijdens zijn vasthouding zijn geslagen, en later in het ziekenhuis aan zijn verwondingen zijn overleden. Uw moeder liet u via uw neef weten dat u zeker niet kon terugkeren.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van uw binnenlandse paspoort, schooldocumenten, identiteitsdocumenten van uw overleden broer M. (...) (zijn binnenlands

paspoort, zijn militair boekje, zijn geboorteakte, zijn overlijdensakte), de geboorteakte van uw broer Z. (...) en diens schoolattest, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, familiefoto's, kopieën van de interne paspoorten van uw gezinsleden (ouders, zussen), en een attest van het dorpshoofd (2011).

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u niet aannemelijk maakte dat u problemen kende met de speciale diensten en met onbekenden in Tsjetsjenië. Zo kon u de door u aangehaalde problemen en profiel van uw broers op geen enkele wijze staven, bleef u onaannemelijk vaag over een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas, werden er tegenstrijdigheden vastgesteld en bleek de periode tussen uw laatste problemen en uw vlucht opvallend lang. Er kon tot slot geen geloof gehecht worden aan de door u verklaarde reisweg en er werd vermoed dat u uw binnenlands paspoort achterhoudt. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en het cassatieberoep dat u hiertegen heeft ingesteld bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. De Dienst Vreemdelingenzaken oordeelde inzake uw tweede aanvraag, die u inhoudelijk verbond aan uw oorspronkelijke asielrelaas, dat er geen elementen of gegevens door u werden aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, dient naar aanleiding van uw huidige, vijfde asielaanvraag te worden nagegaan of er, wat u betreft, een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans alsnog aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Niettegenstaande uw derde asielaanvraag op 26/01/2017 door het CGVS in overweging werd genomen dient na bijkomend onderzoek vastgesteld te worden dat u niet in aanmerking komt voor de Vluchtelingenstatus, noch voor het statuut van subsidiair beschermde, dit om onderstaande redenen.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest opnieuw vervolgd te worden omwille van uw familieband met M. S. (...), die eind 1999 om het leven kwam tijdens gevechten met het Russische leger, en omwille van uw familieband met Z. S. (...), die ervan verdacht werd deel uit te maken van de rebellen.

Het CGVS erkent dat u in het kader van uw derde asielaanvraag een behoorlijke inspanning heeft geleverd om uw familieband met M. S. (...) en Z. S. (...) aan te tonen. Echter, u heeft nog steeds niet aannemelijk gemaakt dat u persoonlijk vervolgd zou worden omwille van uw loutere familieband of uw hulp aan uw broer Z. (...). Uw verklaringen over uw verblijfssituatie en de gebeurtenissen in laatste jaren voorafgaand aan uw vertrek naar België bevatten immers bijkomende ernstige tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden en incoherenties.

Zo verklaarde u in het kader van uw derde aanvraag dat u in maart 2010 werd opgepakt toen u samen met I. A. (...) en M. S. (...) onderweg was met de auto, jullie zouden hierbij alle drie zijn opgepakt en pas 6 dagen later samen zijn gedumpt nabij het bos (CG p.7). In het kader van uw eerste aanvraag daarentegen verwees u naar één incident in maart 2010, maar legde hier duidelijk andere verklaringen over af: u gaf toen aan dat u in maart aan een mobiele controlepost werd tegengehouden, slechts drie dagen vastgehouden werd en vervolgens door bemiddeling vrijkwam. U maakte hierbij overigens geen enkele melding van twee kompanen die samen met u zouden zijn aangehouden (gehoorverslag 1e aanvraag, p.14-15). Daarnaast verwees u tijdens uw eerste aanvraag ook naar een incident waarbij u in het bijzijn van uw vriend M. S. (...) werd gearresteerd, u zou 6 dagen zijn vastgehouden, doch u verklaarde hierover dat dit plaatsvond in juni, en niet in maart, en dat alleen u meegenomen werd en M. (...) níét (gehoorverslag 1e aanvraag, p.12-14). Over een zekere I. A. (...) repte u overigens met geen woord. Uw opeenvolgende verklaringen blijken dan ook tegenstrijdig.

U legde ook vage en tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfssituatie de laatste jaren voor uw vertrek uit uw land van herkomst. In het kader van uw derde aanvraag verklaart u dat u sinds de explosie waarbij uw broer Z. (...) gewond raakte, wat u in de winter van 2004 situeerde (CG p.4), ook zelf onderdook (CG p.4-5, p.7). U definieert ondergedoken leven als 'niet thuis slapen' en 'je overdag niet laten zien' (CG p.7). U specificeerde hierover dat u de hele tijd, tot uw vertrek uit Rusland (i.e. 2010) ondergedoken leefde, maar u zou wel nog een enkele keer thuis geweest zijn om uw ouders te bezoeken (CG p.5-6). Gevraagd hoelang u concreet onderdook, bleef u vaag en schatte u na wat aarzelen dat u 5 jaar lang ondergedoken leefde. Anderzijds verklaarde u eerder in het kader van uw eerste aanvraag dat u slechts het laatste jaar voor uw vertrek ondergedoken leefde (DVZ vragenlijst 3.5), tijdens uw gehoor ten overstaan van het CGVS gaf u aan de laatste 2 jaar niet meer thuis te hebben gewoond. U zou pas eind 2008 of begin 2009 thuis vertrokken zijn (gehoorverslag 1ste aanvraag, p.3, p.17, 19-20). Gezien de grote discrepantie in duur van uw beweerde onderduiken (5 jaar

versus 1 à 2 jaar), moet vastgesteld worden dat ook aan deze verklaringen geen geloof kan worden gehecht.

Voorts wordt vastgesteld dat u het verergeren van uw problemen met de Tsjetsjeense autoriteiten linkt aan het incident waarbij uw jongere broer gewond raakte bij de explosie van een mijn (DVZ vragenlijst eerste aanvraag, rubriek 3.1). Desondanks weet u doorheen uw verschillende asielprocedures geen eenduidige verklaringen af te leggen over het tijdstip waarop dit incident zich zou hebben voorgedaan. In het kader van uw eerste asielaanvraag gaf u aan dat het in 2005 of 2006 moet zijn geweest (gehoorverslag eerste aanvraag, p. 21), tijdens uw derde aanvraag verklaarde u dan weer dat het in 2004 zou zijn geweest (CG p.4). Gezien de zwaarwichtigheid van het bewuste incident én gezien u zelf aangeeft dat uw persoonlijke problemen omwille van dit incident ernstig zouden zijn toegenomen, is het weinig aannemelijk dat u het incident niet eenduidiger en nauwkeuriger kan situeren in de tijd.

Ook verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag dat er zich van augustus 2010 tot uw vertrek in december 2010 geen incidenten meer hadden voorgedaan. In het kader van uw derde aanvraag daarentegen geeft u aan dat u denkt dat u in november 2010 tijdens een nachtelijk bezoek aan uw ouders werd gearresteerd en 3 dagen werd vastgehouden (CG p.6). Tijdens uw eerste aanvraag situeerde u dergelijk incident nog in november 2009, zijnde een jaar voor uw vertrek in plaats van een maand voor uw vertrek. Er mag verwacht worden dat u de vervolgingsfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden correcter en eenduidiger in tijd én volgorde zou kunnen situeren.

Aldus blijkt uit uw opeenvolgende verklaringen dat u de door u genoemde feiten en incidenten zelf danig door elkaar haalt en hierover geen coherente verklaringen weet af te leggen. Dergelijke vaststelling is uiteraard nefast voor de geloofwaardigheid van de beweerde feiten.

Ook over het wedervaren van uw broer Z. (...) bent u opvallend vaag. Gevraagd wanneer Z. (...) het land verliet, blijft u opvallend vaag: "2007, 2008 misschien, ik weet niet meer precies. Of 2009." Overigens geeft u tegelijkertijd aan dat het twee of drie jaar na de explosie moet geweest zijn (CG p.8), die u kort voordien nog in 2004 situeerde (CG p.4). Wanneer u gevraagd werd waarom Z. (...) nog zo lang in het land bleef, ondanks de problemen die na de explosie ontstonden, slaagde u er niet in een redelijke, aannemelijke verklaring te bieden. Immers, u geeft slechts als reden dat er "geen geld" was. Meteen hierna blijkt echter dat voldoende geld ter beschikking kwam eens een tante een koe verkocht en de vrachtwagen die u al lange tijd niet meer gebruikte van de hand werd gedaan. Indien uw familie kennelijk zo eenvoudig aan geld kon komen, kan niet ingezien worden dat er meerdere jaren (minstens 2 à 3 jaar vooraleer Z. (...) vertrok, nog minstens een jaar langer vooraleer u vertrok) verstreken alvorens uw broer, later gevolgd door uzelf, het land verlieten (CG p.12). Over het lot van Z. (...) na zijn vertrek blijft u eveneens op de vlakte. U dacht dat Z. (...) in België zou zijn, maar trof hem hier niet aan toen u in België toekwam (CG p.13). U kan niet aangeven welke periode Z. (...) in België was (CG p.13-14). U zou het nooit met hem gehad hebben over zijn asielaanvraag in België (CG p.14). U hoorde van hemzelf dat hij in Frankrijk was, maar weet niet of hij er asiel aanvroeg (CG p.14). Sinds 2012 heeft u uit eigen beweging geen contact meer gehad met Z. (...) (CG p.13), u weet niet wat er sindsdien met hem gebeurd is (CG p.14). Het is opvallend dat u, die uw problemen aan die van uw broer Z. (...) verbindt, zo vaag en slecht op de hoogte bent van de situatie van uw broer. Deze vaststelling vormt opnieuw een tegenindicatie van uw bewering als zou u omwille van uw broer een ernstig risico op vervolging lopen.

Gezien het geheel van bovenstaande, kan niet anders dan besloten worden dat de vervolgingsfeiten waarvan u beweert de laatste jaren voor uw vertrek het slachtoffer te zijn geworden, ongeloofwaardig zijn en dat u geen zicht geeft op de werkelijke omstandigheden waarin u zich voorafgaand aan uw komst naar België bevond. U maakt niet aannemelijk dat u, omwille van uw broers, daadwerkelijk zou vervolgd zijn of hiertoe een reëel risico zou lopen bij terugkeer.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te

bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw kopie van uw binnenlandse paspoort, schooldocumenten, identiteitsdocumenten van uw overleden broer M. (...) (zijn binnenlands paspoort, zijn militair boekje, zijn geboorteakte, zijn overlijdensakte), de geboorteakte van uw broer Z. (...) en diens schoolattest, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, kopieën van de interne paspoorten van uw gezinsleden (ouders, zussen), bevatten voornamelijk identiteitsgegevens van uzelf en uw familieleden, die echter niet betwist worden. Ze bevatten geen verdere relevante informatie met betrekking tot de door u aangehaalde feiten en asielmotieven. Ook de foto van het graf van uw vader en de kopie van diens overlijdensakte ondersteunen weliswaar uw verklaringen over het overlijden van uw vader, doch leveren geen enkele aanwijzingen over de omstandigheden zoals u die schetst waarin hij om het leven zou zijn gekomen. Het attest van het hoofd van de administratie legde u eerder reeds voor. De door u voorgelegde familiefoto's ondersteunen uw familiebanden, doch bevatten geen objectieve informatie over de door u aangehaalde feiten. Zodoende wijzigen de door u voorgelegde documenten bovenstaande conclusie niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De

ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongelooftwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij stelt dat mocht haar broer Z. bij zijn asielaanvraag in België een totaal ander relaas hebben gegeven dan wat zij over zijn activiteiten en de mijnexplosie heeft verteld dit zeker door verwerende partij zou zijn gebruikt tegen haar, kan door de Raad niet worden ingezien welke motivering van verwerende partij in onderhavige bestreden beslissing hiermede op concrete wijze zou moeten worden weerlegd. Verzoekende partij preciseert dit evenmin in haar verzoekschrift.

2.2.4.1. Verzoekende partij benadrukt dat zij een zwaar risicoprofiel heeft daar, zoals blijkt uit de COI *“Tsjetsjenië veiligheidssituatie”* van 27 juni 2017 en het EASO-rapport van maart 2017 *“Russian Federation State Actors of Protection”*, familieleden van rebellen door de autoriteiten worden gevisieerd en de politiediensten in Tsjetsjenië er laakbare methodes op nahouden teneinde informatie van deze familieleden te verwerven. Haar asielrelaas, waarvan zij de feiten beknopt herneemt, past dan ook volledig in voormelde informatie, aldus verzoekende partij.

2.2.4.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Daar waar verzoekende partij nog opmerkt dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar risicoprofiel waardoor ze meer dan anderen in het vizier van de Tsjetsjeense autoriteiten komt, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verwerende partij bij het nemen van haar beslissing rekening heeft gehouden met alle door verzoekende partij aangereikte elementen (zie in dit verband ook punt 2.2.9.), doch dat aan de beweerde asielproblematiek geen enkel geloof kan worden gehecht. Verder wijst de Raad verzoekende partij erop dat het louter verwijzen naar een risicoprofiel hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, aangezien deze vrees voor vervolging *in concreto* dient te worden aangetoond.

2.2.5.1. Als verschoningsgrond betreffende de door verwerende partij vastgestelde ernstige tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden en incoherenties oppert verzoekende partij geheugenproblemen te hebben, zoals blijkt uit het door haar als bijlage 2 bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest, en stelt zij dat zij wel in detail kon uitleggen wat haar is overkomen, maar het moeilijk heeft met data en aarzelend is over jaartallen. Tot slot wijst verzoekende partij naar het ruime tijdsverloop tussen het ogenblik van het afleggen van haar eerste verklaringen naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag en het moment van haar onderhavige asielaanvraag.

2.2.5.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat het bijgebrachte medisch attest louter vermeldt dat verzoekende partij geheugenproblemen heeft (*“troubles de la mémoire”*), doch bevat dit attest geen grondige analyse van het cognitieve geheugen van verzoekende partij uitgevoerd door een desbetreffend gespecialiseerd medicus, zijnde een psychiater. Nergens uit het attest blijkt dat het cognitief geheugen van verzoekende partij dermate zou zijn aangetast dat zij in de onmogelijkheid is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen betreffende de feiten en gebeurtenissen die zij zelf heeft meegemaakt en beleefd.

Dat verzoekende partij door het verloop der jaren tussen de eerste en de onderhavige asielaanvraag zich bij het huidige gehoor de zaken minder exact kon herinneren, maar tevens benadrukt het allemaal in detail te hebben kunnen uitleggen, mist feitelijke grondslag en tart elke verbeelding. Immers verwijzend naar navolgende motivering van verwerende partij:

“Zo verklaarde u in het kader van uw derde aanvraag dat u in maart 2010 werd opgepakt toen u samen met I. A. (...) en M. S. (...) onderweg was met de auto, jullie zouden hierbij alle drie zijn opgepakt en pas 6 dagen later samen zijn gedumpt nabij het bos (CG p.7). In het kader van uw eerste aanvraag daarentegen verwees u naar één incident in maart 2010, maar legde hier duidelijk andere verklaringen over af: u gaf toen aan dat u in maart aan een mobiele controlepost werd tegengehouden, slechts drie dagen vastgehouden werd en vervolgens door bemiddeling vrijkwam. U maakte hierbij overigens geen enkele melding van twee kompanen die samen met u zouden zijn aangehouden (gehoorverslag 1e aanvraag, p.14-15). Daarnaast verwees u tijdens uw eerste aanvraag ook naar een incident waarbij u in het bijzijn van uw vriend M. S. (...) werd gearresteerd, u zou 6 dagen zijn vastgehouden, doch u verklaarde hierover dat dit plaatsvond in juni, en niet in maart, en dat alleen u meegenomen werd en M. (...) niét (gehoorverslag 1e aanvraag, p.12-14). Over een zekere I. A. (...) rept u overigens met geen woord. Uw opeenvolgende verklaringen blijken dan ook tegenstrijdig.”, stelt de Raad vast dat,

daargelaten het ogenblik waarop de feiten zich zouden hebben voorgedaan, het betoog van het vervagen van de feiten door het grote tijdsverloop totaal niet opgaat daar verzoekende partij duidelijk bij haar derde onderhavige asielaanvraag meer details weet te verschaffen over een arrestatie in het bijzijn van derden en hier niet in slaagde tijdens haar eerste asielaanvraag. Zo weet verzoekende partij bij haar huidige asielaanvraag desbetreffend te vermelden dat zowel I. A. als M. S. samen met haar werden gearresteerd en later met haar werden gedumpt in een bos, daar waar zij het bij haar eerste asielaanvraag enkel heeft over de aanwezigheid van M. S., die bovendien niet werd gearresteerd. Het argument van tijdsverloop betreft dan ook een volstrekt ongerijmd verweer.

Waar verzoekende partij nog aanhaalt dat zij zich met moeite de periodes kan herinneren waarin de feiten zich voordeden en zelfs aarzelend is naar jaartallen toe oordeelt de Raad dat ook dit verweer in redelijkheid niet kan worden aangenomen. De Raad verwijst hiertoe naar navolgende motivering van verwerende partij: *“Ook verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag dat er zich van augustus 2010 tot uw vertrek in december 2010 geen incidenten meer hadden voorgedaan. In het kader van uw derde aanvraag daarentegen geeft u aan dat u denkt dat u in november 2010 tijdens een nachtelijk bezoek aan uw ouders werd gearresteerd en 3 dagen werd vastgehouden (CG p.6). Tijdens uw eerste aanvraag situeerde u dergelijk incident nog in november 2009, zijnde een jaar voor uw vertrek in plaats van een maand voor uw vertrek. Er mag verwacht worden dat u de vervolgingsfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden correcter en eenduidiger in tijd én volgorde zou kunnen situeren.”*. Dat verzoekende partij een dergelijke ingrijpende gebeurtenis niet correct in de tijd, meer in het bijzonder *qua* jaartal, zou kunnen situeren kan om reden van een aarzelende houding naar tijdsbepaling en jaartallen toe niet worden verschoond nu het ogenblik van het vertrek uit haar land van herkomst duidelijk een chronologisch referentiepunt is ter bepaling van het feit of deze gebeurtenis zich voordeed amper een maand voor haar vertrek of meer dan een jaar hiervoor. Bovendien kan van een asielzoeker worden verwacht dat ingrijpende gebeurtenissen, als arrestaties en periodes van vasthouding, in het geheugen gegrift zijn zodat hierover naar tijds aanduiding en omstandigheden correcte verklaringen kunnen worden afgelegd.

De door verwerende partij vastgestelde ernstige tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden en incoherenties betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas, die terecht doen besluiten tot het ongeloofwaardig bevinden ervan, blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.6. Waar verzoekende partij ter bevestiging van haar asielrelaas nog verwijst naar getuigenverklaringen van kennissen, erkende vluchtelingen, (bijlage 3 bij het verzoekschrift) wijst de Raad er evenwel op dat aan deze verklaringen geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op de hoge subjectiviteit van dergelijke bronnen.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoekende partij desbetreffende motivering van verwerende partij ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 9 en 10), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 13 februari 2017 de

kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT